

Dragi Tonči ! Jedva što Ti u subotu poslao partu u vezi s otvorenjem muzeja pozvan sam u Komitet. Tu se našli pretstavnici grada iz izvje-
stan broj referenata i partaja. Radilo se o velikim rešadama stanova,
jer je pretsjednik GNO-a doveo ovamo iz Rijeke vojnu muzičku školu
s 185 pitomaca, 85 oženjenih nastavnika, oko 20 majstera glazbara itd.
Razumije, da sam i ja odredjen, da napustim stan, a dodjeljuju mi ured-
ske 3 prostorijske Sec. osig. u kući Radivojević. Taj nekoć vrlo kulturni
stan posvema je dementiran. Nema zahoda, nema vode, nema šupe, nema
dverišta, jer je dverište dana u najam nekim poduzećima, daklem prakti-
čki za mene neakcetabilna situacija. Ja sam odmah odbio te selenje u
raku od 24 sata. Petrežie sam savjet advokata i mišljenje suca, pa
-ukoliko vrijede u Vukovaru zakoni - nemogu me do 1.4.o.g. maknuti,
tim više jer stan ne dobija vojska, već civilno lice, koje mora pred
vojskom napelje, ne ima odlične veze, pa sada Brlić i prof. Hovijanov
marš napelje. To je priznanje Vukovara za moj rad uoči otvorenje mu-
zeja. Draga me šalje kući u Osijek, da dogeverim sa starima moje pre-
selenje kući i kategorički traži da raskinem ovdje poslovni odnos.
Ja ću valjda sutra oputovati i razviditi tamo situaciju, ako je
pitanje donekle povoljno, selimo u Osijek. O tome će advokat sutra u
moje ime obavijestiti Nasradina. Sada u uredu čekam načelnika prosvj.
odjela, koji me po visem nalagu valjda najprijateljskije želi uvjeri-
ti, da je sve to viši interes države i partije, ne ni ja nisam pa
na mezak i vidim i znam, da je sve to interes nekolicine.

Budući Tebe čekam tek za subotu, možda ćeš doći već u petak, molio bi
Te, da pošalješ ekspres Nasradinu pismo priloženog sadržaja. Neću da
ne iskoristim svaku šansu, ne zbog Vukovara, već prema Tebi. Obećanje
sam održao, ne kako se odvijaju stvari, vidim, da će moj daljnji opsta-
nak ovdje postati nemoguć, jer nisam sagnuo šiju pred svemoćnim dikta-
rima, koji se kamufliraju socijalističkim velom.

Vidiš. daljnji razlog da dodješ, jer sam odlučio, da uopće više ne sudje-
lujem proslavi, pa ćeš Ti kao osnivač muzeja morati držati honore.
Javit ću se bolestan i vidjeti što će dalje biti.

Toliko u brzini. Uslijed naših mizarenih pošt. prilika ovo će ekspres
pismo biti tek u utorak kod Tebe. Molim, šalji odmah istoga dana eks-
pres Nasradinu, tako da ga ima u srijedu na stolu. Hvala Tu lijepa.

Draga Vas srdačno pozdravlja, a Carmen i ja šaljem rukuljube. Tvoj
odni

17/1.1954.

19. 5. 53
Zg

Dragu

Milanu Masradinu, nar. poslaniku

Vukovar

poštovani, dragi draže pretsjedniče!

Ovaj čas primio sam opširni list druga Brlića iz Vukovara, kojim mi opisuje u kakav je položaj stavljen zbog ponovne "stambene krize" u Vukovaru. Javlja mi, da mora iz stana napolje, jer je stan dodijeljen budućem kućevlasniku, koji mora iz svoje kuće zbog dolaska vojne muzičke škole s rijeke, napolje. Brlić mi javlja, da mu je kao stan odredjen jedan dio uredskih prostorija Soc. Osig. Da su to eminente kancelarije bez ikakvih atributa stana. Nema vode, nema zahoda - samo neki u dvorištu, kojega rabe svi susjedi, čak i ulica, nema dvorišta, jednom riječi, prostorije koje odlično služe za urede, ne kao stanovi o toj formaciji nemogu doći u obzir bez potrebitih adaptacija. Nadalje me B. upozorava na izjavu neke nastojnice kuće, da vlasnik Radivojević koji živi u Beogradu izričitu neće da izda stanarima ove prostorije, jer su uredi rentabilniji. Stoga, ukoliko bi se B. i uselio u ove prostorije, ima po zakonu R. pravo, da mu sudski otkáže. Ko će onda voditi proces? B. na svoj trošak? A na koncu će ga sud ipak presuditi u korist kućevlasnika. To su situacije, perspektive druga Brlića.

Da je imenovani na moje dugo nagovaranje došao u Vukovar, da je on najsavjesnije obavljao svoje dužnosti, da je iz muzeja napravio muzej, što mi priznaju najviši naši muzejski forumi, da je on - iako to nije bio njegov zadatak - toliko popularizirao povijesna zbivanja našeg Vukovara itd., da je osnovao muzejske zbirke u Aleku, Zupanji i Šarengradu, održao niz predavanja na terenu, bio ukeočan u predizbornoj agitaciji, sve se to znađe. Za to se on i pitá, dali je to priznanje za njegov pozitivan i uspješan rad u oči OTVORENJA muzeja dne 2. o. m. j. ?

Ja se, dragi draže pretsjedniče - kao osnivač vukovarskog muzeja i galerije slika obrađam danas Vama s molbom, da problem druga B. riješite na način, koji je dostojan zasluga B. - a. Ta on je doista naučno kao prvi obradio Povijest našega grada u okviru urbanističkih dokumentacija. Taj me je rad duboko impresionirao svojom ozbiljnošću i vrijednošću za nauku. To je knjiga, petova knjiga, koju bi trebale štampati. Jer on - dakle - zaslužuje, da ga se u pola zime s bolesnom ženom i malim djetetom baca na ulicu?

On ne traži ništa drugo, a poznajem ga kao skromnog druga, ne da mu se dađe odgovarajući STAN, a ne uredske prostorije bez ičega, jer on konačne neće kod kuće imati ured. A pravo na obiteljski život ima svaki naš građanin bez razlike. Napominjem, da se u Zagrebu od Oslobođenja do danas nije desilo, da bi ijedan kulturni radnik bio evake tretiran.

Doći ću na otvorenje muzeja, pa vjerujem, da ćete naći izlaz iz te situacije na obostrano zadovoljstvo. U Vukovaru će se naći kakav mali kulturni stan za druga Brlića.

Vaš Van odani